Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Zoeken naar de Geest van de Lente

De winterkou was voorbij.
De lente kwam naar het dorp van Nkanyezi. Binnenkort zouden de dorpsbewoners samenkomen om het nieuwe seizoen te vieren. Nkanyezi keek meer uit naar het lentefeest dan naar welke andere dag van het jaar dan ook.

Op een warme ochtend hoorde Nkanyezi twee dorpsoudsten praten over het feest.
"Het volk van Ndlovu heeft zijn vieringsgeest verloren," zuchtte één van hen.
"Hoe kunnen we een lentefeest hebben in een dorp dat vergeten is hoe dit te vieren?" vroeg de ander.

Nkanyezi was bezorgd.

"Hoe zal de zon weer schijnen tenzij we zingen om haar uit haar winterse slaap te wekken?" vroeg ze zich af.

Nkanyezi dacht lange tijd na.
"Ik moet vinden wat we verloren hebben," besloot ze.
"Ik moet op zoek gaan naar dingen die de vieringsgeest terugbrengt naar mijn dorp."

De oudsten gaven Nkanyezi hun zegen voor de reis. Ze gaven haar een tas om de dingen die ze zou vinden in te dragen.
Nkanyezi was bang, maar ze geloofde dat ze zou slagen.

Nkanyezi liep de hele dag. Ze klom een heuvel op en daalde een vallei in. Ze voer over de grote rivier en klom tussen scherpe rotsen. Ze marcheerde over de vlaktes totdat ze de schaduw van de rode bergen bereikte.

Toen de nacht viel, arriveerde Nkanyezi in een dorp vol patronen en kleuren zoals ze nog nooit eerder had gezien. Ze vertelde de dorpsoudsten over haar reis om de vieringsgeest terug te brengen naar haar volk.
De moeder van deze stam gaf Nkanyezi een cadeau.

Ze zei tegen het meisje: "Met liefde geven we je deze verf om kleur terug te brengen naar een dorp dat dof is geworden."
Nkanyezi bedankte de oudsten en deed de verf in haar tas.
Vroeg de volgende ochtend ging ze weer op weg, opgewonden met dit cadeau van kleur.

Nkanyezi liep de hele dag door een uitgestrekt bos van reusachtige bomen. Toen de lucht te donker werd om te zien, hoorde ze het geluid van trommels. Ze haastte zich naar de trommels, terwijl ze de geest van de dans voelde komen naar haar vermoeide voeten.

Nkanyezi bevond zich in het dorp van de Bhubezi. Mensen zaten rond een vuur, trommelden en zongen. Ze had nog nooit zulke prachtige muziek gehoord.
Ze vertelde de dorpsoudsten over haar reis om de vieringsgeest terug te brengen naar haar volk. De Bhubezi nodigden haar uit om te rusten en de nacht te blijven.

In de ochtend riep het dorpshoofd Nkanyezi.
"Mijn kind," zei hij, "hier is een speciale trommel. Hij speelt een nieuw lied elke keer dat je erop slaat."
Nkanyezi bedankte de oudsten en deed de trommel in haar tas. Ze ging weer op weg, blij met dit cadeau van muziek en dans.

Op de derde dag van haar reis, terwijl ze langs een veld met dikke koeien liep, begon haar neus te tintelen. Een aroma prikkelde haar smaakpapillen en haar mond begon te watertanden. Ze volgde de geur en arriveerde in een dorp waar mensen boven dampende potten stoofschotel stonden.

Deze stam was beroemd om zijn feesten, en Nkanyezi had nog nooit zulke smaken geproefd. Nadat ze haar buik vol had gegeten, vertelde ze de dorpsoudsten over haar reis om de vieringsgeest terug te brengen naar haar volk.

De volgende dag gaf de raad van koks haar een geheime kruidenmix.
"Onze dochter," zeiden ze, "met deze specerijen zijn blije buiken gegarandeerd! We geven je het cadeau van goed eten."

Nkanyezi bedankte de oudsten en deed de specerijen in haar tas. Ze wist dat ze alles had wat ze nodig had. Met nieuwe energie begon ze aan de lange reis terug naar het dorp van Ndlovu.

Toen ze thuis aankwam, verzamelden de dorpsbewoners zich om haar avonturen te horen. Ze vertelde hen de verhalen van wat ze had gezien, gehoord en gegeten. Toen opende ze haar tas om de gegeven cadeaus te delen. De mensen juichten van blijdschap om deze schatten te ontvangen.
Door de vrijgevigheid van anderen en de moed van Nkanyezi vonden de dorpsbewoners opnieuw de kleur, het lied en de dans in hun leven. En zo werd de vieringsgeest hersteld in het dorp van Ndlovu.

